

תקות מנחם

גיליון מס'
192

יו"ל לקראת ש"פ כי תשא – פ' פרה
כ' אדר
ה'ל' תהא שנת עליון

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ה"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

עי"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיליו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לעני"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר קנין – ד'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

בעז"ה יום א' פרשת כי תשא י"ד אדר חג הפורים ה'ל' תהא שנת עליון
סיום הלכות שלוחין ושותפין והתחלת הלכות עבדים

ישראל והמצוות שלוחי ה'

א. את הלכות שלוחין ושותפין התחילו, ולמדו את רובן, בפרשת תצוה, וסיימו ביום א' חג הפורים, ויש לומר הקשר לפרשת תצוה ולפורים, עי"פ שיחת כ"ק אד"ש שמבאר ההוראה בעבודת השם שלומדים מהלכות שלוחין ושותפין;

בלקוטי שיחות¹ כותב כ"ק אד"ש, וז"ל: סיום הלכות שלוחין ושותפין - בעבודת האדם: "שלוחין" - קאי על נשמות ישראל, שלוחו של האדם העליון כמותו, שע"ז בכוחו לעשות את המצוות - כבדו את המצוות שהן שלוחי (ראה לקוטי תורה ר"פ ויקרא). ענין זה הוא מצד טבע הבריאה - "תמידים" כסדרם. ועי"פ העבודה בפועל - נעשים "שותפין", מכיון שפועל חידוש בבריאה - "מוספים כהלכתם".

ובשולי הגליון על ענין "שפועל חידוש בבריאה", כותב אד"ש: ראה לקוטי שיחות (ח"ו ע' 23 הע' 73) דענין "שותף להקב"ה במע"ב" (שבת קיט, דע"ב) הוא שפועל חידוש גמור בבריאה - בדוגמת חידוש הבריאה עי"י הקב"ה. בריאת יש מאין, שלכן "נעשה שותף להקב"ה". שותפין שווים. עכ"ל אד"ש.

עי"פ דברי כ"ק אד"ש אלו, שנשמות ישראל הם השלוחים של הקב"ה, שלוחו של אדם העליון כמותו. וכן המצוות הם שלוחי השם, עי"פ מאמר חז"ל "כבדו המצוות שהם שלוחין", מובן הקשר לפרשת תצוה; כי בשם הפרשה מודגש ענין המצוה, שמשם רבינו מצוה את בניי ע"ד המצוה דלקחת השמן עבור נרות המנורה, שכנ"ל המצוות הם שלוחי השם שמרומזים בהלכות שלוחין.

ומרומזים כאן גם בניי שהם השלוחים של הקב"ה לעשיית המצוות כנאמר כאן² "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך

שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד".

ועי"י כך, קיום מצוות, הבאת השמן והדלקת נרות המנורה נעשים בני ישראל שותפין להקב"ה בהבאת האור לעולם, שזהו מה שאומרים חז"ל על ביהמ"ק "שמשם אורה יוצאת לכל העולם" שלכן היו החלונות שם "שקופים אטומים" להורות שהאור יוצא מביהמ"ק לעולם, ולא להיפך, והאור שיוצא לעולם בא עי"י השראת השכינה של הקב"ה כמו שאומרים חז"ל³ על המנורה: "עדות שהשכינה שורה בישראל"; היינו השותפות של עם ישראל שמביאים השמן ומדליקים את המנורה עם השראת השכינה של הקב"ה.

משלוח מנות עי"י שלוחים

ב. ובה גם רואים קשר נפלא לחג הפורים; כי בענין הנ"ל שמצוות הם השלוחים של הקב"ה להביא את רצונו לעולם; יש הדגשה מיוחדת בחג הפורים;

אחת ממצוות הפורים היותר בולטות היא מצות משלוח מנות; היינו שבמצוה זו מודגש שקיום המצוה הוא עי"י שליחות. וכמו שאומרים הפוסקים האחרונים שקיום מצות משלוח מנות לכתחילה היא עי"י שנותנים לשיח להביא המנות ולא להביא אותן בעצמו, כפי הנאמר משלוח מנות, היינו עי"י שליח. והמטרה היא כנראה בשביל להדגיש ולהרבות הפרסום שבדבר, שע"י נעשה יותר "פרסומי ניסא".

ועד כדי כך שבימשנה ברורה⁴ בהלכות פורים⁴ כותב שבתשובות הספר 'בנין ציון' מסתפק באם מישוה הביא המנות בעצמו אם קיים המצוה, כיון שנאמר משלוח מנות שמשמע עי"י שליח [את

חכמי ישראל אבל מכיון שענין זה נתקבל בתפוצות ישראל נהיה הדבר כמנהג ישראל ויש ללמוד מכך הוראה.

3 שבת כב, ב.

4 סימן תרצה סעיף ד.

1 חכ"ו, שיחת ש"פ ווארא ר"ח שבט תשמ"ו, עמ' 314 הערה 38.

2 כז, כ' נלהעיר ענין "שמן זית זך כתית" נאמר בפרק ז"ך פסוק כ' ר"ת כתית, וכידוע מה שאמר אד"ש שלמרות שיש שקוי"ט אם חלוקת הפרקים נעשתה עי"י

העמים"; היינו שבעצם עם ישראל צריך להיות עם אחד ומאוחד, כי באים מהשם אחד, אבל בפועל) חסר האחדות והוא מפוזר ומפורד [והגזירה היתה להשמיד להרוג ולאבד כל היהודים, כל היהודים כאחד ביום אחד], ולכן כתיקון על זה אמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים וצומו עלי וגו'", היינו שיתפללו ויצומו ביחד ואחדות [ויש לפרש הנאמר: "דברי הצומות וזעקתם"]; דברי - היינו מה ההוראה שמדברים ומורים ענין הצומות וזעקתם. וזעקתם - מלבד הזעקה והתפילה בצומות; וזעקתם - גם מלשון התכנסות באסיפה ואחדות כדברי אדי"ש ע"ד שני הפירושים שמפרשים בפסוק⁷: "בזעקך יצילוך קיבוץך", (א מלשון זעקה ותפילה. ב) מלשון הזעקת ואיספת הציבור, היינו זע"י ובזכות האסיפה והאחדות פועלים ההצלה! ואח"כ היה להם המסירות נפש במלחמה "נקהלו לעמוד על נפשם", ולכן בנס ההצלה היו כל היהודים יחד, וחגגו כולם יחד ו"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" באופן של "משתה ושמחה" בצוותא וברוב עם ולכן תיקנו את מצוות הפורים באופן שיבטאו את האחדות.

ואתה תצוה - חיבור ואחדות

ד. וענין האחדות והשותפות גם מתקשר עם "ואתה תצוה" (שאת רוב הלכות שלוחין ושותפין למדו בפרשת תצוה); ע"פ המבואר במאמרי חסידות עה"פ "ואתה תצוה", ש"תצוה" הוא מלשון - "צוותא וחיבור"; היינו שמשא רבינו מחבר ומקשר ומאחד את כל כלל ישראל ביניהם, וע"י שמתקשרים למשה רבינו, הוא מקשרם ומחברם לה'.

מחצית השקל - שותפות ואחדות ישראל

ה. התחילו את הלכות שלוחין ושותפין ביום ה' תענית אסתר, שאז נוהגים ישראל לתת את "מחצית השקל"⁸. ומסיימים ההלכות ביום הפורים, והרי יש הדגשה בדורותנו שיתנו את מחצית השקל לפני פורים, כי במגילה מדובר ע"ד השקלים ששקל המן למלך אחשוורוש כדי שיסכים לעשות את הגזירה על היהודים, וחז"ל אומרים שאמר הקב"ה: "כבר קדמו שקליהם לשקליך!".

וגם מחצית השקל מבטא את ענין השותפין; אחדות ושותפות עם כלל ישראל; (א) כל היהודים נותנים בשוה את אותו הסכום - מחצית השקל, ללמד ולהורות שכל אחד הוא רק חצי וכדי להיות שקל שלם צריך להתאחד ולהשתתף עם יהודי אחד, או להתאחד עם הקב"ה שהוא החצי השני. ולכן כל אחד הוא עשר גירה, כי לכל אחד יש את עשר כוחות הנפש וצריך להתאחד עם עשר הכוחות של יהודי אחר או עשר הספירות של הקב"ה שזה מתאים עם מה שאומר אדי"ש, ש"שותפין" בעבודת ה', הוא שנעשה שותף עם הקב"ה.

"לשונו הזהב" של האדמו"ר הזקן אי אפשר לברר כי אין בידינו סימנים אלה על הלכות פורים, כי הם נאבדו]. בכל אופן רואים שבמצוה זו מודגש ענין השליחות יותר משאר המצוות שלמרות שבכל המצוות אומרים חז"ל⁵ "מצוה בו יותר מבשלוחו", מצוה זו נתקנה מלכתחילה לעשות דוקא ע"י שליחות, מה שלא מוצאים כל כך במצוות אחרות.

והנפלא הוא, שדוקא ביום הפורים שמקיימים את מצות משלוח מנות ע"י שלוחים מסיימים את הלכות שלוחין ברמב"ם. ואמנם אין משלוח מנות שנותנים ע"י שלוחים, דומה ממש לדין השלוחין ש"שלוחו של אדם כמותו"⁶, ובענין זה אין זה דין שליחות ולא שהשליח עושה עבורו את הדבר אלא ההעברה מהנותן למקבל נעשה ע"י שליח כדי שיהיה יותר 'אושא מילתא' (=פרסום הדבר) אבל זה בכלל לא דין שליחות, ואחת הראיות שיכולים לשלוח משלוח מנות ע"י קטן, והרי קטן אינו בדין שליחות רק איש גדול [ויש לברר אם אפשר לשלוח משלוח מנות ע"י גוי, ויתכן מאוד שכן, כי כל הטעם ששולחים ע"י שליח הוא כדי לתת המוניות ופרסום לדבר, וזה שייך גם ע"י גוי] אבל בכללות זה נקרא בשם משלוח מנות ע"י שליח, וזו המצוה היחידה שיש עדיפות לעשות ע"י שליח.

וענין זה מתאים גם למה שהבאנו לעיל את דברי אדי"ש שההוראה בעבודת השם בענין הלכות שלוחין, זה מורה על המצוות שהם שלוחי הקב"ה בעולם, וכאן מדובר במצוה שעושים בשליחות הקב"ה ויש עדיפות לעשותה ע"י שליח.

משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים - אחדות ישראל

ג. ויש להני"ל, מצות משלוח מנות שנותנים בפורים וכן מתנות לאביונים, גם קשר להלכות שותפין, כי כנ"ל בשיחת אדי"ש, ע"י קיום המצוות (כולל גם מצוות דרבנן, כמצוות משל"מ ומתל"א, שגם עליהן מברכים "אשר קדשנו במצוותיו וציוניו") שעושים בשליחות הקב"ה נעשים אתו "שותפין במעשה בראשית". ובמיוחד מצות "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" יש לזה קשר גם לענין השותפין כפשוטו, שמדובר בשותפות בין בני אדם; כי מצוות "משלוח מנות ומתנות לאביונים", מבטאים את האחדות והשותפות שיש בין היהודים, וע"י השותפות עם הקב"ה, כי כולנו באים מהקב"ה ופועלים בשליחותו ובשותפות עימו.

וע"ד שאר המצוות בפורים שמבטאים את האחדות של עם ישראל כמו מקרא מגילה שמשתדלים לעשות בציבור וסעודת פורים שכתוב בהלכה להשתדל לעשות את זה בצוותא, ולא ביחיד, וכן מצוות משתה ושמחה, וגם תפילת "ועל הניסים" שבתפילת שמו"ע שלכתחילה צריך להתפלל בציבור; בגלל שהקטרוג של פורים בא בגלל חיסרון האחדות, כמו שאמר המן למלך אחשוורוש [שהוא רמו להקב"ה כמאחז"ל "מלך שאחרית וראשית שלו"] וקטרוג: "ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין

7 ישעיה נז, ג.
8 תשא ל, ג.

5 קידושין מא, א.
6 ברכות לד, ב.

ישראל.

- ו. קרבנות ציבור - אחדות ושותפות ישראל.
- ז. תחילת כי תשא מחצית השקל.
- ח. בפרשת תצוה - ימי המילואים וחינוך הכהנים - כהני שלוחי דרחמנא נינהו.
* * *

בעז"ה יום ד' פרשת כי תשא י"ז - טוב אדר ה' תהא שנת עליון
סיום הלכות עבדים וכל ספר קנין ספר הי"ב והתחלת ספר הי"ג
ספר משפטים - הלכות שכירות

בנין המשכן לעבודת ה'

א. פרשת כי תשא באה בהמשך לפרשיות תרומה ותצוה,
שבשלשתן מדובר על המשכן וכליו ועבודתו, וגם בפרשת כי תשא
מדובר ע"ד מחצית השקל שנתנו לעבודת אהל מועד ולהקרבנות
הקרבנות ועל עשיית הכיור וע"ד שמן המשחה למשיחת אהל
מועד וכליו, וע"ד עשיית הקטורת, וע"ד עשיית בצלאל את
המשכן וכליו.

ועשיית המשכן ובודתו באה בהמשך למתן תורה שאז נהיו
בניי עבדי ה', וכמשי"נ למשה בזמן שהקב"ה ציוה לו לגאול את
ישראל ממצרים¹³: "וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את
העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה", וכתוב
במדרש¹⁴ שבמילה תעבדון מרומזת עבודת השם והקרבנות
שהקריבו בסיני, כי תעבדון הוא תעבדו נ'; היינו שלסוף נ' יום
מיציאת מצרים היינו מתן תורה בסיני יעבדו את השם. כי לפני
ואחרי מתן תורה הקריבו קרבנות כמ"ש¹⁵ בפרשת משפטים
"ויעלו עולות ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים" ואחרי מתן תורה
המשיכו להביא את קרבן התמיד¹⁶, ובהמשך הקימו את המשכן
בסיני ובו עשו את עבודות המשכן והקריבו הקרבנות שכל זה
מורה שנהיינו עבדי ה'.

ובפרט לדברי הרמב"ם בתחילת הלכות בית הבחירה שהמטרה
במצות בנין בית המקדש היא עבודת הקרבנות. "בית לה' להיות
מוכן מקריבין בו הקרבנות וכו'". (כמ"ש ע"ז בגליון הקודם מסי'
191) ובפרט ששם כל הספר (ומצוה זו היא תחילת הספר)
"עבודה".

וגם הלכות עבדים הם קשורים זה בזה שנהיינו עבדי ה' שלכן
יש כמה הלכות בעבד עברי כמ"ש¹⁷ בפרשת בהר "לא תעבוד בו
עבודת עבד" והטעם לזה¹⁸ "כי עבדי הם אשר הוצאתים מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד", "לא תרדה בו בפרך"¹⁹. ובעבד
עברי הנמכר לגר תושב נאמר²⁰ "גאולה תהיה לו", "לא ירדנו
בפרך לעיניך, כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם אשר הוצאתי

והוא ע"פ ביאור המגיד עה"פ² "עשה לך שתי חצוצרות כסף"
ש"שתי חצוצרות" הוא נוטריקון "שתי חצאי צורות". היינו שכל
יהודי הוא רק חצי צורה, ונשלם ע"י שמתאחד עם החצי השני
היינו או יהודי אחר או הקב"ה שזהו ענין ה"שותפין"; כפשוטו
שנעשה שותף עם הזולת או כנ"ל בביאור אד"ש שנעשה שותף עם
הקב"ה.

ב) במחצית השקל קנו עם כסף זה את כל קרבנות הציבור לכל
השנה כולה, ועי"ז נעשה היהודי שותף עם כל כלל ישראל בכל
קרבנות הציבור של כל השנה כולה. והקרבנות פועלים הקירוב
לה' והשותפות עימו.

והקרבנות הביאו בשליחות כל ישראל ענין השלוחין.

כי תשא - מחצית השקל

ו. סיימו את הלכות שלוחין ושותפין ביום א' דפרשת כי תשא,
בו קוראים בחת"ת בשיעור החומש דיום א' ע"ד מצות מחצית
השקל שכנ"ל קשורה להלכות שלוחין ושותפין.

כהני שלוחי דרחמנא

ז. עוד קשר של הלכות שלוחין לפרשת תצוה;
סיום פרשת תצוה מדברת על חנוכת וימי המילואים של
הכהנים והמשכן, ותחילת עבודת הקרבנות של אהרן ובנין
הכהנים. והכהנים הם השלוחים לעבודת המשכן והקרבנות
הקרבנות. ואמנם יש שקו"ט בש"ס¹⁰ אם הכהנים הם "שלוחי
דידך" (של עם ישראל) או "שלוחי דרחמנא" [והנפק"מ היא שאם
הכהנים שלוחי דידך, של עם ישראל, לא יוכל כהן שהוא מודר
הנאה מישראל להקריב לו את קרבנותיו הפרטיים. וההלכה
במשנה בנדרים שם שכן יכול], והמסקנה בגמ'¹¹ היא שהם
"שלוחי דרחמנא", אבל בכל אופן מדובר כאן על ענין השליחות,
וכפי שאד"ש אומר בשיחה הנ"ל, שענין השליחות בעבודת ה'
הוא מה שאנו שלוחים של הקב"ה.

"תקות" חוט השני¹²

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע והתאריך.

- א. "ואתה תצוה את בני ישראל" - המצוות וישראל שלוחי ה'.
- ב. ע"י המצוות והדלקת השמן - נעשים שותפים להקב"ה.
- ג. משלוח מנות - ע"י שלוחים.
- ד. משלוח מנות ומתנות לאביונים - אחדות ישראל ושותפות.
- ה. בתענית אסתר מחצית השקל - שותפות ואחדות

13 שמות ג, יב.
14 הובא בתורה שלמה' עה"פ, ושם מביא עוד מדרש שמרומז במילה "לך" -
גימטריא - ג.
15 כד, ה.
16 חגיגה ו, ב.
17 כה, לט.
18 פסוק מב.
19 פסוק מג.
20 פסוק מח.

9 בהעלותך, י, ב.
10 נדרים לה, ב.
11 יומא יט, א. קידושין כג, ב.
12 יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו
הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת
חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה
התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה
שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

פירסומי ניסא!

בקשר למ"ש שבמצות משלוח מנות לכתחילה לתת ע"י שליח כדי שיהיה יותר "אוושא מילתא" ו"פירסומי ניסא", כדאי לספר שענין דומה הורה כ"ק אד"ש מה"מ בקשר ל"מבצע חנוכה"; בשנת תשל"ד, כשהתחיל אד"ש את ה"שטורעם" במבצע חנוכה, להשתדל לפרסם בכל העולם ולהשפיע שכל היהודים ידליקו נרות חנוכה, ואז לפני חנוכה אמר אד"ש בהתוועדות שישתדלו לשלוח מנורות חנוכה גם דרך הדואר, כדי שאנשי הדואר יראו מנורות חנוכה, ויהיה פירסומי ניסא גם אצל עובדי הדואר שיראו מנורות וידברו על חנוכה ועל הניסים.

שתצילני משכן רע

בקשר למ"ש בגליון הקודם (מס' 191) בסיום של הלכות שכנים ע"ד שכנות טובה, כדאי לספר דבר ששמעתי מחבר מאנ"ש שגר בשכונת "קראון הייטס", "כאו ציוה ה' את הברכה". הנ"ל סיפר לי שחבר התאונן בפניו, שבבנין שבו מתגורר יש לו שכן שגר על ידו, ומפריע ומציק לו רבות כבר הרבה זמן, ולא נראה שרוצה להפסיק. והנ"ל אמר לו שראה באגרות קודש מאד"ש שכותב שאם סובלים משכנים רעים זה ע"פ רוב בגלל שלא מכוונים כראוי בברכות השחר כשאומרים ב"הי רצון" "שתצילני היום ובכל יום וכו' ומשכן רע". (וכפי שנדפס באגרת בהמשך). וחברו הציע לו לכוון במילים "ומשכן רע". וכשהלה התחיל לכוון בזה את פירוש המילות, תוך זמן קצא פסקה הבעיה ויותר לא הציקה לו. וכך כותב כ"ק אד"ש מה"מ באגרות קודש חלק ח' עמ' רז אגרת ב'תנ, ביום ב' אד"ר, תשי"ד: "בנוגע למה שכותב אודות שכנים רעים, הנה ע"פ רוב זה בא מחוסר הכוונה בברכת השחר כשמתפללים שתצילנו כו' ומשכן רע, והעיקר כשאין משתדלים כראוי בהנוגע לשכן רע שבלב האדם הוא היצה"ר ובמילא כשמוסיפים בשני הענינים הרי מדתו של הקב"ה מדה כנגד מדה, אאל שכמה פעמים ככה. ורואים האבה גם בנוגע לשכן רע כפשוטו ומהנכון לבדוק המזוזות בדירתו שיהיו כולן כשירות וגם התפילין שלו. בברכה לבשו"ט בכל הנ"ל".

לזכות

התינוקת חיה מושקא שתחיה
נולדה ט' תשרי ערב יום הכיפורים
היה תהא שנת עליון
שהוריה יגדולה לתורה ולחופה ולמעשים טובים וירוו ממנה
נחת יהודי חסידותי מתוך בריאות והרחבה, אושר ושמחה
תמיד כל הימים!
ויזכו לקבלת פני מלך המשיח, מיי"ד ממ"ש, נאו!
נדפס ע"י הוריה שיחיו
הרה"ת שניאור זלמן וזוגתו שטערנא שרה
ברוך

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

אותם מארץ מצרים אני ה' אלוקיכם"²¹; היינו שעיי יציאת מצרים ומעמד הר סיני והקמת המשכן נהיינו עבדי ה', ולא יכולים להיות עבדים אמיתיים לבשר ודם. וזוהי הסיבה (מבואר בחסידות) שמיד אחרי מתן תורה, בתחילת פרשת משפטים מדובר על דיני עבד עברי ואמה העבריה, כי מאז מתן תורה נהיינו עבדי השם.

בפורים עבדי ה'

ב. התחלת ההלכות היא ב"שושן פורים" ובזמן הפורים מודגש שאנו עבדי השם, וכמו שאומרים חז"ל²² "אכתי עבדי אחשורוש אנך", היינו שאמנם אין לנו עצמאות גשמית כי היהודים בגלות עבדי אחשורוש אבל בודאי אנו ממש ממשיכים להיות עבדי הקב"ה וזוהו גם הרמז באחשורוש כפי שחז"ל אומרים שרומז על הקב"ה "מלך שאחרית וראשית שלו" ובכל מקום שכתוב במגילה עבדי המלך רומז לעבדות למלכות הקב"ה. שזהו מ"ש במגילה: "קיימו וקבלו היהודים עליהם וגו'", ואומרים חז"ל: "קיימו מה שקבלו כבר", שקבלו התורה והיה מעין מתן תורה חדש באהבה, שהתחדש והתחזק ה"עבדי ה'", ו"עבדי אתם".

ספר הי"ב קנין - בחודש אדר הי"ב

ג. ספר קנין הוא ספר הי"ד ברמב"ם, ולמדו את רובו בחודש אדר - חודש הי"ב.

ד. מסיימים את ספר קנין ומתחילים את ספר משפטים, וי"ל שהמשמעות היא: שהקנין העיקרי הוא משפטים - קנין משפטי התורה, ואם ישאלו הרי הספר מדבר על קנין ממונות ולא קנינים רוחניים!! התשובה כתובה בפסוק הכותרת לספר קנין: "ראשית חכמה קנה חכמה, ובכל קניך קנה בינה", היינו שהעיקר זה קנין התורה, והקנינים האחרים הם משניים.

"תקות" חוט השני²³

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. עבד עברי ואמה העבריה - עבדי אתם - עבדי ה' אחרי מתן תורה בעבודת המשכן.
- ב. בפורים התחדש והתחזק מתן תורה באהבה, והודגש שהיהודים "עבדי ה'", ו"עבדי אתם".
- ג. ספר קנין הי"ב בחודש הי"ב - אדר.

21 פסוק מג.

22 מגילה יד, א. ערכין י, ב.

23 יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).